Dosarul nr. 4-2286/*****
Nr. PIGD 4-24109802-12-4-0110*****

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30 ianuarie ***** mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie MOROȘANU
Grefier Daniela GRIȚCU
Cu participarea:
Agentului constatator Iana CHETREAN
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Olesea PRISĂCARU

Examinând în şedinţă publică cauza contravențională pornită în privinţa lui Olesea PRISĂCARU, născută la *****, IDNP: *****, domiciliată în mun. Chișinău str. *****, în conformitate cu art. 74[1] alin.(1) Cod contravenţional, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

La 24 septembrie *****, cu nr. 02/1-08/1502/92-99, de către controlorul de stat din cadrul Direcţiei Generale supraveghere şi conformitate a Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, Iana CHETREAN, în privinţa lui Olesea PRISĂCARU a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţia prevăzută de art. 74[1] alin.(1) Cod contravenţional pentru faptul că, ” la 20 martie ***** pe pagina de profil a rețelei de socializare Facebook gestionat de către Olesea PRISĂCARU a fost publicată o postare prin intermediul căreia uultima adezvăluit datele cu caracter personal ale cet. Ion PRISĂCARU și anume: un mesaj ce înglobează informații referitoare la funcția publică deținută de către petent-Secretarul de stat al Ministerului Sănătății Ion PRISĂCARU, o secțiune din conținutul unei cereri din care rezultă calitatea procesuală a cet. Ion PRISĂCARU-pîrît în cadrul unui proces judiciar de desfacere a căsătoriei precum și copia unei chitanțe bancare din care rezultă datele bancare ale petentului(contul sursă, numele prenumele plătitorului), fapt ce reflectă aspectul identificării cet. Ion PRISĂCARU prin referire la numele său ,funcția deținută și calitatea procesuală ceea cea în consecință reprezintă operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal.

În ședință judiciară, agentul constatator Iana CHETREAN a considerat că contravenientul Olesea PRISĂCARU a comis fapta descrisă și a solicitat să-i fie stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă.

Făptuitorul Olesea PRISĂCARU în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, fiind pusă în discuție examinarea cauzei în lipsa acesteia, instanța a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsă, cu expedierea ulterioară în adresa acesteia o copie a hotărârii.

În ședința judiciară, victima Ion PRISĂCARU, nu s-a prezentat, fiind pusă în discuție examinarea cauzei în lipsa acesteia, instanța a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsă, cu expedierea ulterioară în adresa acesteia o copie a hotărârii.

Examinând materialele prezentate și raportând datele stabilite în cadrul examinării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vinovăția pe faptul comiterii de către cet. Olesea PRISĂCARU a contravenţiei prevăzute de art. 74^1 alin.(1) Cod contravenţional a fost pe deplin demonstrată.

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform prevederilor art.14 alin. (1)—(3) din Codul Contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Potrivit art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. (2/1) Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. (3) Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art.375 alin. alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art.425 alin..(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a

format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzându-se de lege.

Potrivit dispozițiilor art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul- verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Instanța reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) și (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în

cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa; să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

Prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Pentru constatarea existenței contravenției imputate Olesea PRISĂCARU și constatarea vinovăției, de către agentul constatator au fost administrate următoarele probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată: - procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/1502/92-99 din 24.09.*****; Adeverință; Decizie; Explicație cu anexe; Plîngere cu anexe;

Conform art.1 din Legea nr.133 din 08.07.2011, scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Potrivit art.3 din Lege, date cu caracter personal reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale; sistem de evidență a datelor cu caracter personal reprezintă orice serie structurată de date cu caracter personal accesibile conform unor criterii specifice, fie că este centralizată, descentralizată ori repartizată după criterii funcționale sau geografice; operator reprezintă persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituție ori organizație care, în mod individual sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislația în vigoare.

În conformitate cu art.4 alin.(1) lit.a)-c) din Lege, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi și cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică și cea științifică; adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sînt colectate și/sau prelucrate ulterior.

Conform art.5 alin.(1) și (5) din Lege, prevede că prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal. Consimțământul

subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru: a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia; b) îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii; c) protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terțul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sânt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal; e1) efectuarea auditului public extern; f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, cu condiția ca datele cu caracter personal să rămână anonime pe toată durata prelucrării, g) schimbul de date în condițiile legislației în vigoare cu privire la schimbul de date și interoperabilitate.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, s-a constatat că la ”20 martie ***** pe pagina de profil a rețelei de socializare Facebook gestionat de către Olesea PRISĂCARU a fost publicată o postare prin intermediul căreia ultima adezvăluit datele cu caracter personal ale cet. Ion PRISĂCARU și anume: un mesaj ce înglobează informații referitoare la funcția publică deținută de către petent- Secretarul de stat al Ministerului Sănătății Ion PRISĂCARU, o secțiune din conținutul unei cereri din care rezultă calitatea procesuală a cet. Ion PRISĂCARU-pîrît în cadrul unui proces judiciar de desfacere a căsătoriei precum și copia unei chitanțe bancare din care rezultă datele bancare ale petentului(contul sursă, numele prenumele plătitorului), fapt ce reflectă aspectul identificării cet. Ion PRISĂCARU prin referire la numele său ,funcția deținută și calitatea procesuală ceea cea în consecință reprezintă operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Prin urmare, de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost emisă decizia nr.164 din 11.06.*****, potrivit căreia a fost constatată încălcarea de către operatorul cet. Olesea PRISĂCARU a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b) și c), art. 5 alin (1) și art. 29 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal la prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul camerei camerelor video nr. 01 și nr. 02, parte a sistemului de supraveghere video, în circumstanțele de fapt și de drept expuse în prezenta decizie. S-a dispus încetarea prelucrării datelor cu caracter personal ale cet. Ion PRISĂCARU prin ștergerea postării din data de 20 martie ***** de pe pagina de profil a rețelei de socializare Facebook de către cet. Olesea PRISĂCARU.

Faptul dat, este confirmat și prin fotografiile anexate la materialul acumulat, dedusă examinării.

Prin urmare, examinând în cumul totalitatea probelor administrate și apreciindu-le în conformitate cu art.425 Cod contravențional, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și coroborării lor în ansamblu, instanța apreciază că Olesea PRISĂCARU prin acțiunile sale, a comis contravenția prevăzută de art.74[1] alin.(1) Cod contravențional.

În ipostază creată și descrisă supra, vinovăția făptuitoarei în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Pe cale de consecință, Olesea PRISĂCARU urmează a fi recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art.74[1] alin.(1) Cod contravențional.

Art.74[1] alin.(1) Cod contravențional, stabilește sancțiune pentru nerespectarea condițiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu

caracter personal, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(5), cu amendă de la 60 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 90 la 180 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea, în toate cazurile, de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La stabilirea sancțiunii, instanța de judecată ține cont de prevederile art. art. 32, 37 Cod contravențional, caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției, comportamentul contravenientului.

Totodată, instanța de judecată menționează că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost identificate.

Reieșind din circumstanțele cazului, luând în considerație scopul sancțiunii contravenționale de reeducare și corectare a persoanei care a săvârșit contravenție, instanța de judecată va stabili lui Olesea PRISĂCARU pentru comiterea contravenției prevăzute de art.74/1 alin.(1) Cod contravențional, sancțiune principală sub formă de amendă în mărime de 60 (șaizeci) unități convenționale, ce constituie suma de 3 000 (trei mii) lei.

Conform art. 34 alin.(1) Cod contravenţional, „amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei”, iar conform alin.(3) acelaşi articol, „contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească”.

Din motivele expuse supra, instanța de judecată consideră necesar a aduce la cunoştinţa contravenientului Olesea PRISĂCARU că, în conformitate cu prevederile art. 34 alin.(3) Cod contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei contravenționale, în conformitate cu prevederile art.art.460-463 Cod contravențional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovată Olesea PRISĂCARU, de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 74^1

alin.(1) Cod contravenţional și i se aplică o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 60 (şaizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3 000 (trei mii) lei.

Se explică lui Olesea PRISĂCARU că conform prevederilor art. 34 alin. (3) Cod contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei
Judecător Vitalie MOROȘANU